

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/960/RIA

af 18. december 2006

om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af EU's centrale mål er at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Dette mål skal nås ved at forebygge og bekæmpe kriminalitet gennem et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, idet de principper og regler vedrørende menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, som EU bygger på, og som medlemsstaterne har til fælles, samtidig skal overholdes.
- (3) Udveksling af oplysninger og efterretninger om kriminalitet og kriminelle aktiviteter er grundlaget for samarbejdet på retshåndhævelsesområdet i EU, hvis overordnede mål er at forbedre sikkerheden for EU's borgere.
- (4) Rettidig adgang til præcise og aktuelle oplysninger og efterretninger er afgørende for, at det kan lykkes de retshåndhævende myndigheder at afsløre, forebygge og efterforske kriminalitet og kriminelle aktiviteter, navnlig i et område, hvor kontrollen ved de indre grænser er blevet afskaffet. Da kriminelles aktiviteter foregår i det skjulte, må de overvåges, og der er behov for særlig hurtig udveksling af oplysninger om dem.
- (5) Det er vigtigt at se horisontalt på de retshåndhævende myndigheders muligheder for at indhente oplysninger og efterretninger om grov kriminalitet og terrorhandlinger fra andre medlemsstater og ikke fokusere på forskelle i typer af kriminalitet eller kompetencefordelingen mellem retshåndhævende myndigheder og judicielle myndigheder.
- (6) For øjeblikket hindres en effektiv og hurtig udveksling af oplysninger og efterretninger mellem de retshåndhævende myndigheder i høj grad af formelle procedurer, administrative strukturer og retlige barrierer i medlemsstaternes lovgivning; denne situation er uacceptabel for borgerne i EU, og større sikkerhed og mere effektiv retshåndhævelse, samtidig med at menneskerettighederne beskyttes, er derfor påkrævet.
- (7) De retshåndhævende myndigheder må kunne anmode om og modtage oplysninger og efterretninger fra andre medlemsstater på forskellige stadier af efterforskningen, lige fra den fase, hvor der indsamles kriminalefterretninger, til kriminalefterforskningsfasen. Medlemsstaternes systemer er forskellige i den henseende, men denne rammeafgørelse har ikke som mål at ændre disse systemer. Den søger derimod at sikre, at der i forbindelse med bestemte typer oplysninger og efterretninger sker en hurtig udveksling inden for EU af oplysninger, der er af afgørende betydning for de retshåndhævende myndigheder.
- (8) Der findes ikke nogen fælles retlig ramme for effektiv og hurtig udveksling af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, og det er en mangel, der bør udbedres; Rådet for Den Europæiske Union finder det derfor nødvendigt at vedtage et retligt bindende instrument om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger. Denne rammeafgørelse bør ikke berøre nuværende eller fremtidige instrumenter, som gør det muligt at uddybe eller udvide denne rammeafgørelses mål eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, som f.eks. konventionen af 18. december 1997, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ⁽¹⁾.
- (9) I forbindelse med udvekslingen af oplysninger berører denne rammeafgørelse ikke væsentlige nationale sikkerhedsinteresser og bringer ikke gennemførelsen af igangværende undersøgelser eller en persons sikkerhed eller særlig efterretningsvirksomhed, der angår statens sikkerhed, i fare.

⁽¹⁾ EFT C 24 af 23.1.1998, s.2.

- (10) Det er vigtigt, i så vid udstrækning som muligt at fremme udveksling af oplysninger, navnlig for så vidt angår lov-overtrædelser, der direkte eller indirekte er forbundet med organiseret kriminalitet og terrorisme, og på en måde der ikke er til skade for det niveau af samarbejde mellem medlemsstaterne, der kræves i henhold til de eksisterende ordninger.
- (11) Det er i medlemsstaternes fælles interesse at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, og der skal i den forbindelse findes en passende balance mellem et hurtigt og effektivt samarbejde på retshåndhævelsesområdet og fastsættelse af fælles principper og regler inden for databeskyttelse, grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og individuelle frihedsrettigheder.
- (12) I den erklæring om bekæmpelse af terrorisme, som Det Europæiske Råd vedtog den 25. marts 2004, pålagde Det Europæiske Råd Rådet at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forenkle udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- (13) Med hensyn til Island og Norge udgør denne rammeafgørelse en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, der er omfattet af artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ⁽¹⁾. Denne rammeafgørelse overholder de procedurer, der er fastsat i nævnte aftale.
- (14) For Schweiz' vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i denne aftale ⁽²⁾, og med artikel 4, stk. 1 i Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen ⁽³⁾

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte regler for, hvordan medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder effektivt og hurtigt kan udveksle eksisterende oplysninger og efterretninger med henblik på gennemførelse af kriminalefterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer.

2. Denne rammeafgørelse griber ikke ind i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande eller i Den Europæiske Unions instrumenter vedrørende gensidig retshjælp eller gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager, herunder eventuelle betingelser, som tredjelande måtte have fastsat for anvendelsen af oplysninger, når de er videregivet.

3. Denne rammeafgørelse dækker alle oplysninger og/eller efterretninger som defineret i artikel 2, litra d). Den pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at indsamle og opbevare oplysninger og efterretninger med det formål at videregive dem til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater.

4. Denne rammeafgørelse pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at videregive oplysninger og efterretninger, der skal anvendes som bevismateriale ved en judicial myndighed, og indebærer heller ikke nogen ret til at anvende sådanne oplysninger og efterretninger til dette formål. Når en medlemsstat har modtaget oplysninger eller efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse og ønsker at anvende dem som bevismateriale ved en judicial myndighed, skal den indhente samtykke hertil fra den medlemsstat, der videregav oplysningerne eller efterretningerne, om nødvendigt i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne eller efterretningerne via de eksisterende instrumenter vedrørende retligt samarbejde mellem medlemsstaterne. Et sådant samtykke er ikke påkrævet, når den anmodede medlemsstat allerede har givet sit samtykke til benyttelse af oplysningerne eller efterretningerne som bevismateriale på tidspunktet for fremsendelse af oplysningerne eller efterretningerne.

5. Denne rammeafgørelse pålægger ikke den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger eller efterretninger, nogen forpligtelse til at fremskaffe nogen form for oplysninger eller efterretninger ved anvendelse af tvangsindgreb defineret i henhold til den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

⁽³⁾ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

6. Medlemsstaterne videregiver i henhold til den nationale lovgivning, når denne åbner mulighed herfor, oplysninger og efterretninger, der tidligere er fremskaffet ved anvendelse af tvangsindgreb.

7. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og de forpligtelser, der i så henseende påhviler de retshåndhævende myndigheder, berøres ikke heraf.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) »kompetent retshåndhævende myndighed«: en national politimyndighed, toldmyndighed eller anden myndighed, der i henhold til national lovgivning har beføjelse til at afsløre, forebygge og efterforske lovovertrædelser og kriminelle aktiviteter, udøve myndighed og foretage tvangsindgreb i forbindelse med sådanne aktiviteter. Kontorer eller enheder, der specifikt tager sig af nationale sikkerhedsspørgsmål, er ikke omfattet af begrebet »kompetent retshåndhævende myndighed«. Hver medlemsstat meddeler senest den 18. december 2007 i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, hvilke myndigheder der er omfattet af begrebet »kompetent retshåndhævende myndighed«. Denne erklæring kan til enhver tid ændres.
- b) »kriminalefterforskning«: et proceduretrin, inden for hvilket de kompetente retshåndhævende myndigheder eller judicielle myndigheder, herunder anklagemyndigheder, træffer foranstaltninger med henblik på at fastslå og identificere kendsgerninger, mistænkte og omstændigheder i forbindelse med en eller flere identificerede konkrete strafbare handlinger.
- c) »kriminalefterretningsoperation«: et proceduretrin, endnu ikke på kriminalefterforskningsstadiet, inden for hvilket en kompetent retshåndhævende myndighed i henhold til national lovgivning har beføjelse til at indsamle, behandle og analysere oplysninger om kriminalitet eller kriminelle aktiviteter, med det formål at fastslå, om der er eller kan blive begået konkrete strafbare handlinger i fremtiden.
- d) »oplysninger og/eller efterretninger«:
 - i) enhver form for oplysninger eller data, som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af,

- ii) enhver form for oplysninger eller data, som offentlige myndigheder eller private foretagender er i besiddelse af, og som de retshåndhævende myndigheder har adgang til, uden at der foretages tvangsindgreb i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5.

- e) »lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre ⁽¹⁾« (i det følgende benævnt »lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA«): lovovertrædelser, der i henhold til national lovgivning kan sidestilles med eller svarer til de i samme bestemmelse omhandlede lovovertrædelser.

AFSNIT II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG EFTERRETNINGER

Artikel 3

Videregivelse af oplysninger og efterretninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger og efterretninger kan videregives til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med denne rammeafgørelse.
2. Oplysninger og efterretninger videregives efter anmodning fra en kompetent retshåndhævende myndighed, der handler i overensstemmelse med de beføjelser, som den er blevet tillagt i henhold til den nationale lovgivning, og som gennemfører en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation.
3. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstats kompetente retshåndhævende myndigheder ikke er strengere end de betingelser, der gælder nationalt for videregivelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger. En medlemsstat må navnlig ikke kræve godkendelse eller tilladelse fra en judiciell myndighed i forbindelse med sin kompetente retshåndhævende myndigheds udveksling af oplysninger eller efterretninger med en anden medlemsstats kompetente retshåndhævende myndighed, når den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed i en intern procedure kan få adgang til de pågældende oplysninger uden en sådan godkendelse eller tilladelse fra en judiciell myndighed.
4. Når den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed i henhold til den anmodede medlemsstats nationale lovgivning kan få adgang til de ønskede oplysninger eller efterretninger efter godkendelse eller tilladelse fra en judiciell myndighed, er den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed forpligtet til at anmode den kompetente judicielle myndighed om godkendelse eller tilladelse med henblik på at få adgang til og udveksle de ønskede oplysninger. Den anmodede medlemsstats kompetente judicielle myndighed lægger samme regler til grund for sin afgørelse som i en rent intern sag, uden at artikel 10, stk. 1 og 2, berøres heraf.

5. Såfremt de ønskede oplysninger eller efterretninger er fremskaffet hos en anden medlemsstat eller et tredjeland og er omfattet af specialitetsreglen, må de kun videregives til den kompetente retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat med samtykke fra den medlemsstat eller det tredjeland, der har meddelt oplysningerne eller efterretningerne.

Artikel 4

Tidsfrister for videregivelse af oplysninger og efterretninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de har procedurer, der sætter dem i stand til inden for højst otte timer at reagere på hastende anmodninger om oplysninger og efterretninger vedrørende lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, når de ønskede oplysninger eller efterretninger er lagret i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til.

2. Hvis den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed ikke er i stand til at svare inden for otte timer, begrundes den dette ved anvendelse af formularen i bilag A. Såfremt videregivelsen af de ønskede oplysninger eller efterretninger inden for højst otte timer udgør en uforholdsmæssig stor byrde for den anmodede retshåndhævende myndighed, kan den udsætte videregivelsen af oplysningerne eller efterretningerne. I så fald underretter den anmodede retshåndhævende myndighed straks den anmodende retshåndhævende myndighed om denne udsættelse, og den videregiver de ønskede oplysninger eller efterretninger så hurtigt som muligt, dog senest inden for tre dage. Anvendelsen af bestemmelserne i henhold til dette stykke, tages op til fornyet overvejelse senest den 19. december 2006.

3. I ikke-hastende sager sikrer medlemsstaterne, at anmodninger om oplysninger og efterretninger vedrørende lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, vedrørende tilsvarende lovovertrædelser imødekommes inden for en uge, hvis de ønskede oplysninger og efterretninger findes i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til. Hvis den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed ikke er i stand til at svare inden for en uge, begrundes den dette ved anvendelse af formularen i bilag A.

4. I alle øvrige tilfælde sikrer medlemsstaterne, at de ønskede oplysninger fremsendes til den anmodende kompetente retshåndhævende myndighed inden for 14 dage. Hvis den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed ikke er i stand til at svare inden for 14 dage, begrundes den dette ved anvendelse af formularen i bilag A.

Artikel 5

Anmodninger om oplysninger og efterretninger

1. Der kan anmodes om oplysninger og efterretninger med henblik på afsløring, forebyggelse eller efterforskning af en lovovertrædelse, når der er faktuelle grunde til at tro, at der findes relevante oplysninger og efterretninger i en anden medlemsstat. Anmodningen skal indeholde de faktuelle grunde samt en redegørelse for det formål, hvortil oplysningerne og efterretningerne ønskes, og for forbindelsen mellem formålet og den person, der er genstand for oplysningerne og efterretningerne.

2. Den anmodende kompetente retshåndhævende myndighed afholder sig fra at anmode om flere oplysninger eller efterretninger eller fastsætte strammere tidsfrister end nødvendigt i forhold til anmodningens formål.

3. Anmodninger om oplysninger eller efterretninger skal mindst indeholde de oplysninger, der er fastlagt i bilag B.

Artikel 6

Kommunikationskanaler og -sprog

1. Udveksling af oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse kan finde sted via eksisterende kanaler for internationalt samarbejde om retshåndhævelse. Det sprog, der benyttes i forbindelse med anmodningen og udvekslingen af oplysninger, er det, der gælder for den benyttede kanal. Når medlemsstaterne afgiver deres erklæringer i overensstemmelse med artikel 2, litra a), skal de også meddele Generalsekretariatet for Rådet detaljer om de kontakter, som hastende anmodninger kan sendes til. Disse detaljer kan til enhver tid ændres. Generalsekretariatet for Rådet meddeler medlemsstaterne og Kommissionen de modtagne erklæringer.

2. Oplysninger og efterretninger udveksles også med Europol i overensstemmelse med konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) ⁽¹⁾ og med Eurojust i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet ⁽²⁾, for så vidt udvekslingen angår en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der ligger inden for deres mandat.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2. Senest ændret ved protokollen udarbejdet på grundlag af artikel 43, stk. 1, i Europol-konventionen (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2003/659/RIA (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 44).

Artikel 7

Uanmodet udveksling af oplysninger og efterretninger

1. De kompetente retshåndhævende myndigheder videregiver på eget initiativ oplysninger og efterretninger til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre berørte medlemsstater i tilfælde, hvor der er faktuelle grunde til at tro, at oplysningerne og efterretningerne vil kunne bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, jf. dog artikel 10. De nærmere regler for sådan uanmodet udveksling af oplysninger fastsættes i den nationale lovgivning i de medlemsstater, som videregiver oplysningerne.

2. Videregivelse af oplysninger og efterretninger begrænses til det, der skønnes relevant og nødvendigt for at kunne afsløre, forebygge eller efterforske den pågældende lovovertrædelse eller kriminelle aktivitet.

Artikel 8

Databeskyttelse

1. Hver medlemsstat sikrer, at de fastsatte regler om databeskyttelse, der gælder ved anvendelse af de kommunikationskanaler, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, også anvendes i forbindelse med den procedure for udveksling af oplysninger og efterretninger, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

2. Anvendelse af oplysninger og efterretninger, der er blevet udvekslet direkte eller bilateralt i henhold til denne rammeafgørelse, er underlagt de nationale bestemmelser om databeskyttelse i den modtagende medlemsstat, idet oplysninger og efterretninger er underlagt de samme bestemmelser om databeskyttelse, som hvis de var indsamlet i den modtagende medlemsstat. De personoplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af denne rammeafgørelse, beskyttes i overensstemmelse med principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og for de medlemsstater, der har ratificeret den, tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001 om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende dataudveksling. Når de retshåndhævende myndigheder håndterer personoplysninger, som er fremskaffet i medfør af denne rammeafgørelse, bør der også tages hensyn til principperne i Europarådets anbefaling R(87) 15 om politiets brug af personoplysninger.

3. Oplysninger og efterretninger, herunder personoplysninger videregivet i henhold til denne rammeafgørelse, kan kun anvendes af de kompetente retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, de er videregivet til, til de formål, hvortil de er blevet meddelt i overensstemmelse med denne rammeafgørelse eller med henblik på forebyggelse af umiddelbare og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed; behandling med henblik på andre formål er kun tilladt med forudgående samtykke fra den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, og er udelukkende underlagt den nationale lovgivning i den modtagende medlemsstat. Samtykke kan gives, hvis lovgivningen i den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, indeholder hjemmel herfor.

4. Når oplysninger og efterretninger videregives i henhold til denne rammeafgørelse, kan den videregivende kompetente retshåndhævende myndighed i henhold til sin nationale lovgivning pålægge den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed betingelser med hensyn til anvendelsen af oplysningerne og efterretningerne. Der kan også pålægges betingelser med hensyn til rapportering af resultatet af den kriminalefterforskning eller den kriminalefterretningsoperation, i forbindelse med hvilken udvekslingen af oplysninger og efterretninger har fundet sted. Sådanne betingelser er bindende for den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed, bortset fra det særlige tilfælde, hvor der i henhold til national ret skal gøres undtagelser fra begrænsningerne i brugen af oplysningerne til fordel for judicielle myndigheder, lovgivningsinstanser eller andre uafhængige instanser, der er oprettet ved lov og har til opgave at kontrollere de kompetente retshåndhævende myndigheder. I så fald kan oplysningerne kun anvendes efter forudgående høring af den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, og denne stats interesser og synspunkter skal i videst muligt omfang efterkommes. Den modtagende medlemsstat kan i specifikke tilfælde blive anmodet af den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, om at orientere den om anvendelse og yderligere behandling af de meddelte oplysninger og efterretninger.

Artikel 9

Fortrolighed

De kompetente retshåndhævende myndigheder tager ved hver enkelt udveksling af oplysninger og efterretninger behørigt hensyn til krav om fortrolighed i efterforskningen. Med henblik herpå sikrer de kompetente retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, at alle videregivne oplysninger og efterretninger, der er klassificeret som fortrolige, også behandles fortroligt.

Artikel 10

Grunde til at tilbageholde oplysninger eller efterretninger

1. Med forbehold af artikel 3, stk. 3, kan en kompetent retshåndhævende myndighed kun afvise at videregive oplysninger og efterretninger, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at videregivelsen af oplysningerne eller efterretningerne:

- a) vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser i den anmodede stat,

eller

- b) vil kunne bringe et positivt udfald af en igangværende efterforskning, en kriminalefterretningsoperation eller enkeltpersoners sikkerhed i fare,

eller

- c) vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål.

2. Såfremt anmodningen vedrører en lovovertrædelse, der straffes med op til et års fængsel i henhold til den anmodede medlemsstats lovgivning, kan den kompetente retshåndhævende myndighed afslå at videregive de ønskede oplysninger eller efterretninger.

3. Den kompetente retshåndhævende myndighed skal afvise at videregive oplysninger og efterretninger, hvis den kompetente judicielle myndighed ikke har tilladt adgang til og udveksling af de ønskede oplysninger i henhold til artikel 3, stk. 4.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne ramme afgørelse senest den 19. december 2006.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af disse og andre oplysninger, som medlemsstaterne har fremskaffet efter anmodning, forelægger Kommissionen senest den 19. december 2006. Rådet en rapport om anvendelsen af denne rammeafgørelse. Senest den 19. december 2006 undersøger Rådet, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

Artikel 12

Sammenhængen med andre instrumenter

1. Bestemmelserne i artikel 39, stk. 1, 2 og 3, og artikel 46, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen ⁽¹⁾ erstattes af bestemmelserne i denne rammeafgørelse, for så vidt de vedrører udveksling af oplysninger og efterretninger med det formål at gennemføre kriminalefterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer i overensstemmelse med førstnævnte rammeafgørelses bestemmelser.

2. Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 om grænseoverskridende politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex(98) 51 rev. 3) ⁽²⁾ og Schengen-eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om forbedring af politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex (99) 18) ⁽³⁾ ophæves hermed.

3. Medlemsstaterne kan fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er i kraft på det tidspunkt, hvor denne rammeafgørelse vedtages, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe eller udvide denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, der falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger eller sætte dem i kraft efter denne rammeafgørelses ikrafttræden, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, der falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde.

5. De aftaler og ordninger, der er omhandlet i stk. 3 og 4, må på ingen måde berøre forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter deri.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 407.

⁽³⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 421.

6. Senest den 19. december 2006 Et år efter denne rammeafgørelses ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Rådet og Kommissionen, hvilke eksisterende aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 3 de fortsat ønsker at anvende.

7. Medlemsstaterne underretter også Rådet og Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 4 senest tre måneder efter deres undertegnelse eller for så vidt angår instrumenter, der allerede er blevet undertegnet, inden denne rammeafgørelse blev vedtaget, deres ikrafttræden.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2006

På Rådets vegne

J.-E. ENESTAM

Formand

BILAG A

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER I HENHOLD TIL RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/960/RIA FORMULAR,
DER SKAL ANVENDES AF DEN ANMODEDE MEDLEMSSTAT I TILFÆLDE AF VIDEREGIVELSE/FORSINKELSE
AF VIDEREGIVELSE/AFVISNING AF VIDEREGIVELSE AF OPLYSNINGER

Denne formular anvendes til at videregive de ønskede oplysninger og/eller efterretninger, at underrette den anmodende myndighed om, at det er umuligt at overholde den normale tidsfrist, at anmodningen kræver tilladelse fra en judiciel myndighed, eller at videregivelse af oplysningerne afvises.

Formularen kan anvendes flere gange i løbet af proceduren (f.eks. hvis anmodningen først skal forelægges en judiciel myndighed, og det senere viser sig, at udførelsen af anmodningen må afslås).

Den anmodede myndighed (navn, adresse, tlf., fax, e-mail, medlemsstat)	
Oplysninger om speditør (fakultativt)	
Dette svars referencenummer	
Dato og referencenummer for tidligere svar	
Svar rettet til følgende anmodende myndighed	
Dato og klokkeslæt for anmodningen	
Anmodningens referencenummer	

Den normale tidsfrist i henhold til artikel 4 i rammeafgørelse 2006/960/RIA	
Lovovertrædelser falder ind under artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, og de ønskede oplysninger eller efterretninger er lagret i en database, som en retshåndhævende myndighed i den anmodede medlemsstat har direkte adgang til	Der blev anmodet om hastebehandling → ☐ 8 timer
	Der blev ikke anmodet om hastebehandling → ☐ 1 uge
Øvrige tilfælde	→ ☐ 14 dage

Oplysninger som videregives efter rammeafgørelse 2006/960/ria: de videregivne oplysninger og efterretninger
1. Anvendelse af videregivne oplysninger og efterretninger ☐ må kun anvendes til de formål, hvortil de er meddelt, eller til at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed ☐ kan også anvendes til andre formål på følgende betingelser (fakultativt):
2. Kildens pålidelighed ☐ Pålidelig ☐ Stort set pålidelig ☐ Ikke pålidelig ☐ Kan ikke vurderes
3. Oplysningernes og efterretningernes nøjagtighed ☐ Sikre ☐ Angivet af kilden ☐ Bekræftet rygte ☐ Ubekræftet rygte

4. Resultatet af den kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation, inden for hvis rammer der er udvekslet oplysninger, skal meddeles den videregivende myndighed

- ☐ Nej
☐ Ja

5. Ved spontan udveksling af oplysninger: årsager til at antage, at oplysningerne eller efterretningerne kan bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA:

FORSINKELSE - Det er ikke muligt at svare inden for den tidsfrist, der er fastsat i artikel 4 i rammeafgørelse 2006/960/RIA

Oplysningerne eller efterretningerne kan ikke gives inden for den givne tidsfrist af følgende årsager:

De vil formodentlig kunne gives i løbet af:

- ☐ 1 dag ☐ 2 dage ☐ 3 dage
☐ ... uger
☐ 1 måned

- ☐ Der er anmodet om tilladelse fra en judiciel myndighed
Der forventes at foreligge svar (imødekomme/afslag) på anmodningen inden for ... uger

AFSLAG — Oplysningerne eller efterretningerne:

- ☐ kunne ikke videregives, og der kunne ikke anmodes om dem på nationalt plan, eller
☐ de kan ikke videregives af følgende grund(e):

A — Begrundelser baseret på judiciel kontrol, som er til hinder for videregivelse eller kræver anvendelse af gensidig retshjælp

☐	Den kompetente judicielle myndighed har ikke tilladt adgang til og udveksling af oplysningerne eller efterretningerne
☐	De ønskede oplysninger eller efterretninger er tidligere fremskaffet ved anvendelse af tvangsindgreb, og den nationale lovgivning åbner ikke mulighed for videregivelse
☐	Oplysningerne eller efterretningerne ▪ er ikke i de retshåndhævende myndigheders besiddelse, eller ▪ er ikke i offentlige myndigheders eller private foretagenders besiddelse på en måde, som giver de retshåndhævende myndigheder adgang til dem, uden at der foretages tvangsindgreb

- ☐ B — Videregivelse af de ønskede oplysninger eller efterretninger vil kunne skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser eller vil kunne bringe et positivt udfald af en igangværende efterforskning, en kriminalefterretningsoperation eller enkeltpersoners sikkerhed i fare eller vil stå i klart misforhold til eller være irrelevant for det angivne formål

Hvis rubrik A eller B afkrydses, bedes De, hvis det skønnes nødvendigt anføre yderligere oplysninger eller begrunde afslaget (fakultativt):

- ☐ D — Den anmodede myndighed beslutter at afvise at imødekomme anmodningen, fordi den i henhold til den anmodede medlemsstats lovgivning vedrører følgende lovovertrædelse (lovovertrædelsens art og dens retlige kvalifikation angives), der straffes med op til ét års fængsel

- ☐ E — De ønskede oplysninger eller efterretninger foreligger ikke

- ☐ F — De ønskede oplysninger eller efterretninger er fremskaffet hos en anden medlemsstat eller et tredjeland og er omfattet af specialitetsreglen, og den pågældende medlemsstat eller tredjeland har ikke givet sit samtykke til videregivelse af oplysningerne eller efterretningerne.

BILAG B

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER I HENHOLD TIL RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2006/960/RIA FORMULAR TIL
ANMODNING OM OPLYSNINGER OG EFTERRETNINGER, DER SKAL ANVENDES AF DEN ANMODENDE
MEDLEMSSTAT

Denne formular anvendes, når der anmodes om oplysninger og efterretninger i henhold til rammeafgørelse 2006/960/RIA.

I — Administrative oplysninger

Den anmodende myndighed (navn, adresse, tlf., fax , e-mail, medlemsstat)	
Oplysninger om speditør (fakultativt)	
Rettet til følgende medlemsstat	
Dato og klokkeslæt for denne anmodning	
Anmodningens referencenummer	

Tidligere anmodninger				
☐ Dette er den første anmodning i denne sag				
☐ Denne anmodning følger efter tidligere anmodninger i samme sag				
Tidligere anmodning(er)			Svar	
	Dato	Referencenummer (i den anmodende medlemsstat)	Dato	Referencenummer (i den anmodede medlemsstat)
1.				
2.				
3.				
4.				

Hvis anmodningen sendes til mere end én myndighed i den anmodede medlemsstat, angives hver af de benyttede kanaler:	
☐ Den nationale enhed/Europol-forbindelsesofficer	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Interpol-NCB	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Sirene	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Forbindelsesofficer	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
☐ Andet (præciseres):	☐ til orientering ☐ til imødekommelse
Hvis den samme anmodning sendes til andre medlemsstater, angives de andre medlemsstater og de benyttede kanaler (fakultativt)	

II — Tidsfrister

Påmindelse: tidsfrister i henhold til artikel 4 i rammeafgørelse 2006/960/RIA

A — Lovovertrædelsen falder ind under artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA,

og

de ønskede oplysninger eller efterretninger er lagret i en database, som en retshåndhævende myndighed har direkte adgang til

→ Anmodningen haster → Tidsfrist: 8 timer med mulighed for udsættelse

→ Anmodningen haster ikke → Tidsfrist: 1 uge

B — Øvrige tilfælde: tidsfrist: 14 dage

☐ Der ANMODES om hastebehandling

☐ Der ANMODES IKKE om hastebehandling

Grunde til hastebehandling (f.eks. at mistænkte er varetægtsfængslet, eller at sagen skal for retten inden en bestemt dato):

De ønskede oplysninger eller efterretninger

Type kriminalitet eller kriminel(le) aktivitet(er), der efterforskes

Beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelsen eller lovovertrædelserne er begået, herunder tid og sted, og i hvilket omfang den person, der er genstand for oplysningerne eller efterretningerne, har deltaget i lovovertrædelsen eller lovovertrædelserne:

Lovovertrædelsens/lovovertrædelsernes karakter

A — Anvendelse af artikel 4, stk. 1 og 3, i rammeafgørelse 2006/960/RIA

☐ A.1. Lovovertrædelsen straffes med en fængselsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år i den anmodende medlemsstat OG

A.2. Det drejer sig om en (eller flere) af følgende lovovertrædelser:

☐ deltagelse i en kriminel organisation	☐ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
☐ terrorisme	☐ falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
☐ menneskehandel	☐ internetkriminalitet
☐ seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi	☐ miljøkriminalitet, herunder
☐ ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer	☐ ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og -sorter
☐ ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer	☐ menneskesmugling
☐ bestikkelse	☐ forsægtligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
☐ svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser	☐ ulovlig handel med menneskevæv og -organer
☐ organiseret eller væbnet tyveri	☐ bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
☐ ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande	☐ racisme og fremmedhad
☐ bedrageri	☐ ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
☐ afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning	☐ handel med stjålne motorkøretøjer
☐ efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter	☐ voldtægt
☐ forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter	☐ forsægtlig brandstiftelse
☐ forfalskning af betalingsmidler	☐ strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
☐ ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer	☐ skibs- eller flykapring
	☐ sabotage

→ Lovovertrædelsen falder derfor ind under artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA → Artikel 4, stk. 1 (hastende sager), og artikel 4, stk. 3 (ikke-hastende sager), i rammeafgørelse 2006/960/RIA finder derfor anvendelse med hensyn til de tidsfrister, der skal overholdes i forbindelse med besvarelsen af denne anmodning

eller

- ☐ B — Lovovertrædelsen/lovovertrædelserne er ikke dækket af A.
I så fald gives en beskrivelse af lovovertrædelsen/lovovertrædelserne:

Formålet med anmodningen om oplysninger eller efterretninger**Forbindelsen mellem det formål, som oplysningerne eller efterretningerne skal bruges til, og den person, som er genstand for oplysningerne eller efterretningerne****Identiteten (hvis kendt) af den eller de personer, som står i centrum for den kriminalefterforskning eller kriminalefterretningsoperation, der ligger til grund for anmodningen om oplysninger eller efterretninger****Forhold, der giver anledning til at tro, at oplysningerne eller efterretningerne findes i den anmodede medlemsstat****Begrænsninger i brugen af oplysningerne i denne anmodning til andre formål end dem, hvortil de er meddelt, eller med henblik på forebyggelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed**

- ☐ kan bruges
☐ kan bruges, men den person, der har stillet oplysningerne til rådighed, må ikke nævnes
☐ kan ikke bruges uden tilladelse fra den person, der har stillet oplysningerne til rådighed
☐ kan ikke bruges